

gav Udtryk i sin Bedømmelse af nogle Bemærkninger i Forslaget, idet han deri saa en Bebudelse af, at hele Rationeringssystemet skulde ophøre. Jeg tror paa ingen Maade, det kan lade sig gøre, det vil sikkert være nødvendigt at opretholde Kortsystemet, Fordelingen af Sukker mellem Husholdningsbrug og industrielt Brug. Jeg kan heller ikke ret se, hvordan det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) kunde tænke sig en Ordning, hvor der betaltes en højere Pris af Industrien og dog var fri Handel, uden at der var Rationering. Jeg tror, det vil være nødvendigt at bevare et Kortsystem, men indenfor dette vil der være mange forskellige Nuancer, deriblandt den, det ærede Medlem pegede paa.

Det ærede Medlem for Hovedstaden ønskede en kort Udvalgsbehandling, som han bebudede at ville foreslaa, blandt andet fordi han vilde have drøftet Spørgsmaalet om Prisforholdet for Sukkeret næste Aar; altsaa hvilke Priser der skal fastsættes for Industrisukkeret og Husholdningssukkeret. Jeg maa derom sige, at jeg tror ikke, det er Tidspunktet til at tage Bestemmelse derom nu. Jeg tror, det vil være nødvendigt at have et større Overblik over alle Forhold, før man gør det. Høstens Størrelse har jo Indflydelse paa Fordelingen, og hvor meget man eventuelt kan tildele Industrien, vil atter have Indflydelse paa den Sum, man vil kunne faa ind fra Industrien, og det vil atter have Indflydelse paa, hvor meget man vil være i Stand til at nedsætte Prisen paa Husholdningssukker. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at en Udvalgsbehandling om dette Forhold ikke vil føre til andet end de Ord, der her veksles mellem os. Kun vil jeg sige, at det forekommer mig ønskeligt, at den Sukkerordning, man tilstræber for næste Aar, kommer til at hvile i sig selv, med andre Ord, at man ikke ønsker, som man heller ikke har ønsket det i tidligere Aar, at Staten skal betale noget Tilskud til Sukkerforbruget. Men jeg ønsker i meget høj Grad at tilvejebringe en Ordning, der sikrer det almindelige Husholdningsforbrug til en saa billig Pris som muligt. Thi hvis alle de Priser i Husholdningen, der hidtil har været regulerede, forhøjes, betyder det ikke andet end, at Prisniveauet stiger, at det Prisniveau, der ligger til Grund for alle Indtægters Fastsættelse her i Landet og ogsaa for de Love, som denne Lovs Behandling danner et lille Intermezzo i, forrykkes. Og Udgiftsniveauets Højnelse vil

atter stille Krav om Indtægternes Højnelse. Jeg tror derfor, alle maa være i høj Grad interesserede i at bevare saa vidt muligt ogsaa de ved Statstilskud regulerede Prisers nuværende Højde paa de Omraader, hvor det er nødvendigt. For Sukker til Husholdningsbrug mener jeg, at man bør tilstræbe den billigst mulige Pris for det rimeligst mulige Kvantum. Paa et vist Tidspunkt, naar man bedre kan overse det hele, kan man saa fastslaa, hvor stort dette Kvantum skal være og Prisen paa det, samt hvad det andet Sukker bør betales med. I saa Henseende forekommer det mig, at Priserne ude i Verden ogsaa maa have en hel Del Betydning, thi hvis de bliver overmaade høje, er der ingen Tvivl om, at vi af de Industrier, som er knyttede til Sukkerforbruget, og som, forsaavidt det er Industrier, der skal tilfredsstille Smagsansen, alle eller dog i det væsentlige alle hører til Luksusindustrierne, maa kræve en høj Pris for det Sukker, som de skal bruge. Og hvis de ikke under nogen Omstændigheder vil kunne faa Sukker billigere udefra, vil de heller ikke have Grund til at beklage sig derover.

Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) sagde til sidst, at det jo ikke hastede saa meget med dette Lovforslag. Jeg vil dog anbefale, at Udvalgets Behandling ikke føres under denne Forudsætning. Jeg vil meget indtrængende ønske, at den hurtigst muligt maa føre til et Resultat, thi det vil dog have den største Betydning for dem, der skal have med hele Sukkerrationeringen i det kommende Aar at gøre, at vide, hvad de har at holde sig til for i Tide at kunne træffe deres Dispositioner.

Jørgen Jensen: Da der er Enighed om denne Sags Realitet, skal jeg ikke forlænge dens Behandling med mange Bemærkninger.

Den højtærede Minister udtalte, at han saa et Vidnesbyrd om, at jeg ikke senere vilde gøre Indsigelse mod, at Sukkerordningen gennem et Par Aar vil have kostet Staten 3 eller 3½ Mill. Kr., deri, at jeg i Dag havde hævdet, at Sukkeret skulde sælges billigst muligt til Forbrugerne. Jeg har ikke hidtil kritiseret, at Staten har ydet et Bidrag til Befolkningens Forsyning med Sukker, og jeg antager heller ikke, jeg vil gøre det i Fremtiden, men jeg maa dog understrege, at jeg — som det fremgaar af den overordentlige Kommissions Indstilling — ikke